

Til § 65.

Denne Paragraf er ny.

I 1. Stk. har man givet Føreren en Vejledning ved Strafadmaalingen og henledt Opmærksomheden paa Muligheden af at slutte Sagen med en Advarsel.

Det har været under Overvejelse at bestemme, at en Sag, i hvilken Føreren havde paalagt Straf for Tjenesteforseelse, ikke senere af Føreren skulde kunne indbringes for de almindelige Domstole med Paastand om Straf efter Kapitel 7. Denne Tanke er dog opgivet, fordi det i Tilfælde af, at en Sømand gør sig skyldig i en grov Forseelse, som senere maa straffes i Land, vil kunne være af Betydning, at Føreren straks kan paalægge ham Hyretab. Imidlertid bør der ikke, naar en Sømand har gjort sig skyldig i en grov Forseelse, være nogen Tvivl tilstede om, hvorvidt Sagen er endelig afgjort med den Bøde, som Føreren paalægger, eller om Sømanden kan vente Sagen gjort til Genstand for fornyet Behandling ved en Domstol i Land. Man har derfor fastsat, at Føreren, naar han paalægger Straf for Tjenesteforseelser, maa tage udtrykkeligt Forbehold med Hensyn til deres senere Paatale ved Retten i Land.

Til § 66.

Denne Bestemmelse er ny. Det er fundet rigtigt at give Føreren Hjemmel til at eftergive Straffen, hvis Sømanden opfører sig godt, efter at Forseelsen er begaaet.

Til §§ 67 og 68.

Disse Paragraffer træder i Stedet for Sølovens § 104 og giver mere kortfattede og paa enkelte Punkter ændrede Regler om Sømandens Ret til at paaklage Førerens Straffebeslutning. Da Begrebet »private Politisager« ikke findes efter Retsplejelovens Ikrafttræden, er det i § 68, 2. Stk., bestemt, at disse Sager skal behandles som Underretssager uden Retsafgift for den klagede Sømand og med Adgang for Retten til at forkorte Stævne-

Til § 69.

Efter den nugældende Regel i Sølovens § 105 kan Hyre, som indeholdes efter § 102, af Skibsføreren anvendes til Erstatning for Udgifter og Skade, som den skyldige under Rejsen har forvoldt Rederiet. Kommissionen har ment, at Rederiet ikke i noget Tilfælde bør have økonomisk Interesse i, at disciplinære Straffe paalægges. Man har derfor ladet denne Bestemmelse udgaa, saaledes at Hyrebeløbet altid skal anvendes til Fordel for Sømænd eller deres Paarørende efter Kongens nærmere Bestemmelse.

§ 69 bestemmer iøvrigt ligesom Sølovens § 105, at de heromhandlede Hyrebeløb skal indbetales til Mønstringsbestyreren eller Konsulen til Videreforsendelse. Sker der ikke nogen Afmønstring, har man ment det rigtigst at paalægge Skibsføreren at indsende Pengene til Handelsministeriet.

K a p i t e l 5.

Personer ombord, som ikke hører til Mandskabet.

Til § 70.

Som anført ovenfor i de indledende Bemærkninger til Kapitel 2, har der i Kommissionerne været Enighed om, at alle Personer, der er ansat ombord i Rederens Tjeneste, men som ikke gør egentlig Skibstjeneste, bør behandles i Loven som det egentlige Mandskab. Fremtidig vil der f. Eks. kunne paalægges saadanne Personer Straf for Rømning.